

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise a soudkyně Mgr. Věry Jachurové v právní věci

žalobkyně: **KAM Projekt s.r.o.**, IČO: 059 64 679
se sídlem Mantovská 1, Praha 10
zastoupená advokátem Mgr. Pavlem Ubrem
se sídlem Opletalova 5, Praha 1

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
se sídlem Masarykova 31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 8. 2023, č. j. 19390/23/5300-22441-708274

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byla zamítnuta odvolání žalobkyně a současně byly potvrzeny dodatečné platební výměry Finančního úřadu pro hlavní město Prahu (dále jen „správce daně“) ze dne 27. 9. 2021 č. j. 7667447/21/2010-53522-111839, č. j. 7668761/21/2010-53522-111839 a č. j. 7671646/21/2010-53522-111839 a ze dne 9. 11. 2021, č. j. 8528468/21/2010-53522-111839, č. j. 8528633/21/2010-53522-111839 a č. j. 8528697/21/2010-53522-111839 (dále jen „dodatečné platební výměry“). Dodatečnými platebními výměry byla žalobkyni doměřena daň z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) za

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.

zdaňovací období říjen až prosinec 2019, březen až duben 2020 a červen 2020 v celkové výši 216 636 Kč.

2. Ze správního spisu soud zjistil, že předmětem ekonomické činnosti žalobkyně byl v šetřeném období nákup a prodej osobních automobilů. Ve dnech 30. 9. 2020 a 6. 10. 2020 zahájil správce daně daňové kontroly za výše uvedená zdaňovací období. V jejich rámci byla prověřována zdanitelná plnění přijatá žalobkyní od dodavatelů Panda Digital Media s.r.o. (dále jen „Panda Digital“), Gassencom s.r.o. (dále jen „Gassencom“) a Senago s.r.o. (dále jen „Senago“), přičemž všechny dotčené daňové doklady měly shodný předmět plnění: *„Fakturujeme Vám provizi za zprostředkování prodeje vozů“*. V rámci daňových kontrol žalobkyně kromě daňových dokladů předložila mimo jiné smlouvy o zprostředkování s Gassencom, Senago a Panda Digital, seznam zprostředkovaných vozidel, excelové tabulky a doklady o bezhotovostní úhradě na účty Gassencom, Senago a Panda Digital. Správce daně následně pojal pochybnosti, zda se předmětná plnění uskutečnila a zda tomu tak bylo v deklarovaném rozsahu, a vyzval proto žalobkyni k prokázání nároku na odpočet DPH. V průběhu daňových kontrol, resp. v rámci odvolacího řízení byly provedeny výslechy svědků O. K. (jednatele Gassencom a Senago), M. K. (jednatele Panda Digital), M. S. a D. S. (zaměstnanců Louda Auto a.s. jednajících s žalobkyní) a A. S. (spolupracovníka žalobkyně). Správce daně následně vyhotovil ve vztahu k daňové kontrole zahájené dne 30. 9. 2020 zprávu o daňové kontrole č. j. 1654103/21/2713-60563-609172 a ve vztahu k daňové kontrole zahájené dne 6. 10. 2020 zprávu o daňové kontrole č. j. 2098428/21/2212-60563-307359 (dále jen „zprávy o daňových kontrolách“), v nichž dospěl k závěru, že žalobkyně neunesla své důkazní břemeno a u předmětných plnění neprokázala splnění podmínek pro vznik nároku na odpočet DPH. Na základě zpráv o daňových kontrolách vydal správce daně dodatečné platební výměry, které byly k odvolání žalobkyně potvrzeny napadeným rozhodnutím.
3. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí vyhodnotil žalobkyní předložené doklady jako velmi obecné, neúplné a neprůkazné (ač formálně správné). Nebyl z nich zřejmý předmět, rozsah ani cena plnění. Předložené doklady neprokázaly faktické přijetí zprostředkovatelských služeb spočívajících v zajištění dodání vozidel a kvót pro jejich dodání. To neprokázaly ani svědecké výpovědi O. K. a M. K., neboť zprostředkovatelskou činnost měli provádět jejich známí, které však nedokázali identifikovat, nevedli si žádnou evidenci a ani rámcově neznali konkrétní okolnosti předmětných plnění. Bratři K. tedy nemohli provedení předmětných plnění vnímat vlastními smysly. Žalobkyně neprokázala, jak konkrétně byla stanovena cena zprostředkovatelských služeb, ani že by zadávala konkrétní požadavky k jejich provádění. Ze svědeckých výpovědí M. S. a D. S. vyplynulo, že ohledně zajišťování dodávek vozů, sjednávání kvót a prodejních cen, tj. podmínek stanovených velkoodběratelskou smlouvou a kupní smlouvou na konkrétní vozidla, za žalobkyni s Louda Auto a.s., jednal pouze M. B. (jednatele žalobkyně). Není tedy zřejmé, v čem měla spočívat zprostředkovatelská činnost, když veškeré podmínky byly dohodnuty již ve velkoodběratelské smlouvě. Z výpovědi A. S. vyplynulo, že poskytoval zprostředkovatelské služby zejména pro jiné společnosti M. B., nikoli pro žalobkyni, přičemž konkrétní podmínky nedojednávával; ty už byly nastavené. Svědecké výpovědi tedy neprokázaly faktické uskutečnění zdanitelného plnění od Gassencom, Senago a Panda Digital. Ani z kontrolních hlášení a daňových přiznání Gassencom, Senago a Panda Digital (které se staly nespolehlivými plátcí/osobami) nelze bez dalšího vzhledem k důvodným pochybnostem seznat, že k předmětným plněním fakticky došlo. Kromě toho na základě daňové kontroly u Gassencom správce daně v související zprávě o kontrole konstatoval, že tato společnost neprokázala tvrzená přijatá zdanitelná plnění ani uskutečněná zdanitelná

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.

plnění (příčemž odběratelskou společností byla mimo jiné i žalobkyně). Ani platby žalobkyně na účty Gassencom, Senago a Panda Digital samy o sobě neprokazují, že se zprostředkovatelské služby uskutečnily (prokazují pouze peněžní přesuny). Významná část příchozích plateb na účty Gassencom, Senago a Panda Digital byla vybírána v hotovosti nebo převáděna na účty společností, které nebyly plátcí DPH a jejichž jednatelem byl O. K. nebo M. K. Žalobkyně neunesla své důkazní břemeno a u předmětných plnění neprokázala splnění podmínek pro vznik nároku na odpočet DPH (faktické uskutečnění zdanitelných plnění). K žalobkyní předložené e-mailové komunikaci ze dne 11. 2. 2021, která se měla uskutečnit mezi M. B. a společností Hoffman a Žižák, spol. s r.o. (dále jen „Hoffman a Žižák“) prostřednictvím prodejce vozidel J. G., žalovaný podotkl, že z ní není patrné, za jakou společnost v ní M. B. vystupuje, o jakou konkrétní smlouvu se jedná, pro jakou společnost se sleva poptává a za jaké zdaňovací období. Korespondence ze dne 11. 2. 2021 se nadto logicky nemůže vztahovat k šetřeným zdaňovacím obdobím. Skutečnost, že Gassencom, Senago a Panda Digital v rozhodné době ještě nebyly nespolehlivými plátcí/osobami, přitom neznamená, že šlo o bezproblémové subjekty (údaj o nespolehlivém plátcí bývá do registru vložen až následně po prokázání nesrovnalostí v daňových povinnostech). Navíc neplnění daňových povinností Gassencom, Senago a Panda Digital bylo v kontextu dalších skutečností toliko důvodem pro vyjádření důvodných pochybností o oprávněnosti nároku žalobkyně na odpočet DPH, na jejichž základě správce daně žalobkyni vyzval k odstranění pochybností ohledně faktického přijetí předmětných zdanitelných plnění.

II. Žaloba

4. Žalobkyně v prvním žalobním bodě namítala, že správce daně nevysvětlil, proč nesměly Gassencom, Senago a Panda Digital vykonávat podnikatelskou činnost bez zaměstnanců, když jejím předmětem je pouze kontaktovat osoby v rámci dodavatelského řetězce osobních vozů a dohodnout výhodnější obchodní podmínky pro kupující, ani nevysvětlil, proč je tato skutečnost přičítána k tíži žalobkyně. Označení zmíněných společností za nespolehlivé plátce je zavádějící, jelikož ke zveřejnění takových informací došlo s více než ročním odstupem od kontrolovaných období. Žalobkyně nevěděla, že se dané společnosti stanou nespolehlivými plátcí.
5. Podle druhého žalobního bodu je podstatou zprostředkování sjednání možnosti pro zájemce, aby mohl nakoupit dohodnuté zboží. Zprostředkovatel nejedná za zájemce a typicky ani v jeho přítomnosti, proto ani nebyl zprostředkovatel uveden na daňových dokladech či smlouvách vystavených Louda Auto a.s., za plnění poskytnutá žalobkyni. Pokud by zprostředkovatel umožnil zájemci přímý kontakt s dodavatelem, napříště by zájemce kontaktoval přímo dodavatele, obešel by se bez zprostředkovatele, a ten by tedy přišel o svoji výhodu na trhu a zisk. Požadoval-li správce daně po svědkovi O. K., aby identifikoval osoby, se kterými při zprostředkování jednal, pak jej nutil ke vzdání se svého možného budoucího výdělků. Žalobkyně není schopna předložit konkrétní doklady o tom, s jakými osobami zprostředkovatelé jednali, protože pokud by tyto osoby znala, jednala by s nimi napřímo bez zprostředkovatele. Je zcela pochopitelné, že zprostředkovatel tvrdil, že si nepamatuje, s kým podmínky prodeje vozů sjednával, nemohl totiž označit konkrétní osoby, neboť by jim hrozil postih.
6. Ve třetím žalobním bodě žalobkyně tvrdila, že předložila důkazy prokazující nezbytnost poskytnutých služeb zprostředkovatelů. Poukázala na e-mailovou komunikaci ze dne 11. 2. 2021 s prodejcem automobilů Hoffman a Žižák. Bez činnosti zprostředkovatelů by nebylo

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.

možné realizovat nákupy osobních vozů v takovém počtu, za tak nízké nákupní ceny, v tak krátkých dodacích lhůtách a žalobkyně by nebyla schopna dosáhnout takového hospodářského výsledku. Veškeré obchody s vozy jsou přitom řádně zdokumentovány. Nedávalo by ekonomický smysl, aby žalobkyně hradila provizi za činnost, kterou zprostředkovatelé neprovedli.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě soudu navrhl zamítnutí žaloby. Skutečnost, že Gassencom, Senago a Panda Digital neměly zaměstnance a byl jim přidělen status nespolehlivého plátce, nebyla žalobkyni kladena k tíži a nebyla ani důvodem pro neuznání nároku na odpočet DPH. Tato skutečnost byla uvedena k dokreslení situace. Důvodem nepřiznání odpočtu DPH bylo neunesení důkazního břemene ze strany žalobkyně ohledně faktického přijetí zprostředkovatelských služeb.
8. Žalovaný nerozporoval podstatu zprostředkování, avšak žalobkyně byla povinna prokázat, že ke zdanitelnému plnění, ze kterého uplatnila nárok na odpočet daně, skutečně došlo. Bylo na žalobkyni, aby si potřebné důkazní prostředky obstarala (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2006, č. j. 2 Afs 154/2005-245). Není zřejmé, v čem konkrétně měla zprostředkovatelská činnost Gassencom, Senago a Panda Digital spočívat, jelikož veškeré podmínky ohledně ceny, které měly být podle žalobkyně předmětem přijatých zprostředkovatelských služeb, byly dohodnuty ve velkoodběratelské smlouvě. Výpověď svědka O. K. neprokázala faktické přijetí předmětného plnění, svědek nebyl schopen konkretizovat vozidla, která byla zprostředkována, ani výrobní kvóty. Svědek M. K. odkazoval na své známé, ale konkrétní činnosti nedokázal podrobně popsat ani blíže specifikovat či vysvětlit. Bratři K. se dle svých tvrzení jednání neúčastnili a odkazovali na své známé, nemohli tedy provedení předmětných plnění vnímat vlastními smysly. Jejich výpovědi byly velmi obecné a nemohly prokázat, že žalobkyně skutečně zprostředkovatelské služby přijala.
9. E-mailová komunikace se společností Hoffman a Žižák se jednak vůbec nevztahovala k předmětným zdaňovacím obdobím, jednak z ní vyplývá pouze to, že tato společnost žalobkyni informovala o tom, že další vozy lze objednat pouze se standardní marží (se slevou 7 %). Tato komunikace neprokazuje, že by žalobkyně předmětná plnění fakticky přijala. Z provedeného dokazování vyplynulo, že obchodní podmínky včetně cen a kvót sjednávaly dealerské společnosti přímo se žalobkyní v rámci velkoodběratelských smluv. K odkazu žalobkyně na ekonomický smysl transakcí žalovaný uvedl, že platby žalobkyně na účty Gassencom, Senago a Panda Digital samy o sobě neprokazují, že se zprostředkovatelské služby uskutečnily (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2012, č. j. 8 Afs 14/2012-61). Významná část daných plateb navíc byla následně vybírána v hotovosti nebo převáděna na bankovní účty společností, které nebyly plátcí DPH a jejich jednatelem byl O. K. nebo M. K.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

10. Soud na základě žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
11. Při posouzení věci vycházel soud z následně uvedené právní úpravy:

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.

12. Podle § 72 odst. 1 písm. a) zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDPH“) plátce je oprávněn k odpočtu daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění, které v rámci svých ekonomických činností použije pro účely uskutečňování zdanitelných plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku.
13. Podle § 72 odst. 2 písm. a) ZDPH daní na vstupu u přijatého zdanitelného plnění se rozumí daň uplatněná podle tohoto zákona na zboží, které plátcí bylo nebo má být dodáno, nebo službu, která mu byla nebo má být poskytnuta.
14. Podle § 73 odst. 1 písm. a) ZDPH pro uplatnění nároku na odpočet daně je plátce povinen splnit tyto podmínky: při odpočtu daně, kterou vůči němu uplatnil jiný plátce, mít daňový doklad.
15. Podle § 73 odst. 2 ZDPH plátce je oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně nejdříve za zdaňovací období, ve kterém jsou splněny podmínky podle odstavce 1.
16. Podle § 73 odst. 5 ZDPH neobsahuje-li doklad pro prokázání nároku na odpočet daně všechny předepsané náležitosti daňového dokladu, lze nárok prokázat jiným způsobem.
17. Podle § 89 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“) má-li správce daně konkrétní pochybnosti o správnosti, průkaznosti nebo úplnosti podaného daňového tvrzení nebo jiné písemnosti předložené daňovým subjektem nebo o pravdivosti údajů v nich uvedených, vyzve daňový subjekt k odstranění těchto pochybností.
18. Podle § 89 odst. 2 daňového řádu ve výzvě správce daně uvede své pochybnosti způsobem, který umožní daňovému subjektu, aby se k nim vyjádřil, neúplné údaje doplnil, nejasnosti vysvětlil, nepravdivé údaje opravil nebo pravdivost údajů prokázal a předložil důkazní prostředky tak, aby došlo k odstranění těchto pochybností.
19. Podle § 92 odst. 2 daňového řádu správce daně dbá, aby skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně byly zjištěny co nejúplněji, a není v tom vázán jen návrhy daňových subjektů.
20. Podle § 92 odst. 3 daňového řádu daňový subjekt prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v daňovém tvrzení a dalších podáních.
21. Podle § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu správce daně prokazuje skutečnosti vyvracející věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost povinných evidencí, účetních záznamů, jakož i jiných záznamů, listin a dalších důkazních prostředků uplatněných daňovým subjektem.
22. Podle § 93 odst. 1 daňového řádu jako důkazních prostředků lze užít všech podkladů, jimiž lze zjistit skutečný stav věci a ověřit skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně a které nejsou získány v rozporu s právním předpisem, a to i těch, které byly získány před zahájením řízení. Jde zejména o tvrzení daňového subjektu, listiny, znalecké posudky, svědecké výpovědi a ohledání věci.
23. Soud předesílá, že žalobní body se do značné míry překrývají s argumentací uplatněnou žalobkyní v odvolacím řízení. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130 přitom platí, že *„je-li rozhodnutí žalovaného správního orgánu řádně odůvodněno, je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho odvolací námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené, shodují-li se žalobní námitky s námitkami odvolacími a nedochází-li krajský soud k jiným*

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.

závěrům, je přípustné, aby si krajský soud správné závěry se soubhlasnou poznámkou osvojil.“ Napadené rozhodnutí tyto požadavky splňuje, jelikož je argumentačně podrobné a je z něj jednoduše seznatelné, z jakých důvodů žalovaný odvolacím námitkám žalobkyně nevyhověl.

24. Daňové řízení je postaveno na zásadě, že každý daňový subjekt má povinnost sám daň přiznat, tedy má břemeno tvrzení, ale také povinnost toto své tvrzení doložit, tj. nese i břemeno důkazní. Podle § 92 odst. 3 daňového řádu daňový subjekt prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v řádném daňovém tvrzení, dodatečném daňovém tvrzení a dalších podáních. Je pak na správci daně, aby dokázal případné skutečnosti vyvracející věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost důkazních prostředků uplatněných daňovým subjektem (§ 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu). Unese-li správce daně své důkazní břemeno, je opět na daňovém subjektu, aby prokázal soulad účetnictví se skutečností, tj. aby setrval na svých původních tvrzeních a doložil, že přes vzniklé pochyby se sporný účetní případ udál tak, jak je o něm účtováno, anebo aby naopak upravil svá původní tvrzení, nabídl tvrzení nová, reflektující existenci pochyb o souladu účetnictví se skutečností, a tato svá revidovaná tvrzení prokázal (srov. též odstavce [9] až [19] napadeného rozhodnutí nebo např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 8. 2005, č. j. 5 Afs 188/2004-63, ze dne 30. 1. 2008, č. j. 2 Afs 24/2007-119, ze dne 5. 10. 2016, č. j. 6 Afs 176/2016-36 nebo ze dne 28. 2. 2018, č. j. 1 Afs 382/2017-48).
25. K prvním žalobnímu bodu ohledně skutečností, že Gassencom, Senago a Panda Digital neměly žádné zaměstnance a jednalo se o nespolehlivé plátce (resp. nespolehlivé osoby), soud uvádí, že nelze dojít k závěru, že by byly žalobkyně daňovými orgány „přičítány k tíži“. Tyto okolnosti pouze spolu s řadou dalších (viz např. bod 27 napadeného rozhodnutí), obstojí samy o sobě, znamenaly pochybnosti daňových orgánů ve smyslu § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu ohledně faktického uskutečnění předmětných plnění. Nebylo na nich založeno hodnocení, že žalobkyně následně neprokázala faktické přijetí zdanitelných plnění (neunesla své důkazní břemeno). Absence zaměstnanců a údaj o „nespolehlivosti“ daných společností přitom byly v kontextu dalších skutečností způsobilé utvrdit daňové orgány v jejich pochybnostech ohledně toho, zda k deklarovanému plnění skutečně došlo. Absence zaměstnanců bez bližšího objasnění může vzbuzovat pochybnosti, jak daný dodavatel po personální stránce zajišťoval poskytnutí předmětných plnění. Údaj o nespolehlivosti značí, že příslušní dodavatelé v minulosti závažným způsobem porušili své povinnosti vztahující se ke správě daně (srov. § 106a odst. 1 a § 106aa odst. 1 ZDPH), přičemž taková skutečnost je způsobilá vzbudit pozornost správce daně ohledně deklarovaných plnění poskytnutých takovými dodavateli. Soud přisvědčuje žalovanému, že důvodem pro nepřiznání odpočtu DPH bylo, že žalobkyně neodstranila důvodné pochybnosti ohledně předmětných zdanitelných plnění a neunesla důkazní břemeno stran prokázání jejich faktického uskutečnění a přijetí. Otázky zaměstnaneckých poměrů dodavatelů a jejich označení jako nespolehlivých plátců hrály pouze roli podpůrných argumentů dokreslujících a doplňujících daňovými orgány popsané důvodné pochybnosti (které zdaleka nebyly založeny pouze na absenci zaměstnanců a údajích o nespolehlivosti). Závěr o neunesení důkazního břemene stran neprokázání faktického přijetí předmětných zdanitelných plnění (zprostředkovatelských služeb) byl založen na komplexním hodnocení předložených důkazních prostředků a provedených svědeckých výpovědí. K tomu soud v podrobnostech odkazuje na body 61 a 62 napadeného rozhodnutí. První žalobní námitka tedy není důvodná.

26. V rámci druhého žalobního bodu soud žalobkyni přisvědčuje pouze v tom, že povaze zprostředkování odpovídá, že zprostředkovatelé (nejednající jménem zájemce) nebyli uvedeni na daňových dokladech či smlouvách uzavřených mezi Louda Auto a.s. a žalobkyní. To však nemění nic na závěru o neunesení důkazního břemene (tato skutečnost žalobkyni nijak v tomto ohledu nepomáhá ani nepřítěžuje), když žalobkyně neprokázala faktické přijetí předmětných plnění (tj. zprostředkování), jak žalovaný správně vysvětlil a shrnul v bodě 64 napadeného rozhodnutí. Podobně je tomu i v případě svědeckých výpovědí bratrů K. Pokud tito ohledně konkrétních zprostředkovatelských činností bez konkrétnějšího popisu odkazovali na své blíže nespécifikované známé, nijak to nemohlo přispět k prokázání skutečného poskytnutí zprostředkovatelských služeb žalobkyni, a tedy k unesení důkazního břemene. Oba svědci nemohli provedení předmětných plnění přímo vnímat vlastními smysly a ani nedokázali konkretizovat vozidla či výrobní kvóty, které měly být předmětem zprostředkování (viz zejména bod 41 napadeného rozhodnutí). S ohledem na to lze souhlasit se závěrem žalovaného, že obě svědecké výpovědi byly velmi obecné, nekonkrétní, a nemohly tedy (kromě jiného i s ohledem na svědecké výpovědi M. S., D. S. a A. S. – viz body 43 až 45 napadeného rozhodnutí) přispět k prokázání nároku žalobkyně na odpočet DPH. Soud v daném kontextu považuje za přílehlavý odkaz žalovaného na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2006, č. j. 2 Afs 154/2005-245, podle něhož: „*Pokud zájemce jako daňový subjekt něco takového tvrdí, tj. tvrdí, že právě proto uzavřel smlouvu o zprostředkování s určitou osobou, musí jednak prokázat, že tyto kontakty byly také ve prospěch daňového subjektu jako zájemce reálně nasazeny, tj. že zprostředkovatel vskutku ve prospěch zájemce působil. Je zřejmé, že v některých případech bude obtížné takový důkaz podat, neboť působení zprostředkovatele bude natolik intimní (a možná se pohybující natolik blízko mezi zákonem dovoleného), že zprostředkovatel nebude ochoten poskytnout zájemci potřebnou součinnost k osvětlení toho, že a jakým způsobem ve prospěch zájemce působil. Na důkazním břemenu zájemce jako daňového subjektu to však nic nemění.*“ Bylo na žalobkyni, aby si zajistila důkazy ve smyslu § 93 odst. 1 daňového řádu, kterými by byla schopna uskutečnění zdanitelného plnění v souladu s daňovými doklady prokázat. Ani druhá žalobní námitka tedy není důvodná.
27. Ve třetím žalobním bodě žalobkyně poukázala na e-mail od Hoffman a Žižák ze dne 11. 2. 2021 předložený v průběhu daňové kontroly. Ani tento důkaz však neprokazuje, že žalobkyně fakticky přijala zprostředkovatelské služby od Gassencom, Senago a Panda Digital. Předmětný e-mail se jednak nevztahuje k šetřeným zdaňovacím obdobím (je datován až po jejich uplynutí) a současně je z něj patrné pouze to, že společnost Hoffman a Žižák M. B. (aniž by z e-mailové komunikace bylo zřejmé, zda ten v daném případě vystupuje právě jménem žalobkyně) informuje o tom, že další vozy lze objednat pouze se slevou 7 %. Nadto není ze spisového materiálu zřejmé, že by společnost Hoffman a Žižák žalobkyni dodávala v šetřených obdobích vozidla (viz bod 53 napadeného rozhodnutí). Nebylo přitom úlohou daňových orgánů, aby domýšlely, zda a jakým způsobem žalobkyně dosáhla v předmětných zdaňovacích obdobích pozitivního hospodářského výsledku (tj. jakým způsobem v rámci svého podnikání generovala zisk). V daňovém řízení poté, co správce daně formuloval své pochybnosti ohledně předmětných zdanitelných plnění, bylo na žalobkyni, aby jejich uskutečnění prokázala. K tomu však obecný poukaz na dosažený hospodářský výsledek a generovaný zisk i s ohledem na daňovými orgány konkrétně vyjádřené pochybnosti stačit nemůže. K argumentu žalobkyně, že by nedávalo ekonomický smysl, aby hradila provizi za činnost, kterou zprostředkovatelé neprovedli či která by jí nepřinášela zisk, soud dodává, že ani doložené platby z účtu žalobkyně na účty Gassencom, Senago a Panda Digital nejsou

způsobilé prokázat, že se žalobkyní deklarované zprostředkovatelské služby fakticky uskutečnily. K tomu soud souhlasně odkazuje na body 25 a 48 napadeného rozhodnutí. Ani třetí žalobní námitka tedy není důvodná.

28. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto prvním výrokem podle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl.
29. Soud o věci samé v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl bez nařízení ústního jednání (žalovaný s takovým postupem výslovně souhlasil a žalobkyně ve stanovené lhůtě nevyjádřila nesouhlas s rozhodnutím bez jednání).
30. Protože žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti v řízení nevznikly, soud druhým výrokem rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. rozhodl o tom, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 18. dubna 2024

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu